

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 2T/20/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5722012607
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mariana Juríková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2025:5722012607.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin v konaní pred samosudkyňou Mgr. Marianou Juríkovou v trestnej veci obžalovaného A. B. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 02.12.2025 v Martine, takto

rozhodol:

Obžalovaný

A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov,

sa uznáva za vinného, že

dňa 31.01.2022 asi o 18.00 hod. na chodbe 5. oddielu v priestore pred kanceláriou referenta režimu v Ústave na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých Sučany, Družstevná 1611/2, Sučany, okres D., po predchádzajúcom slovnom konflikte fyzicky napadol odsúdeného D. E., nar. XX.XX.XXXX, a to tak, že ho udrel päšťami najmenej 3 krát do hlavy, čím mu spôsobil zranenia - zlomeninu nosových kostí s posunutím doprava, zlomeninu lícnej kosti - oblúka vpravo a tržnú ranu ľavého krídla nosa v dĺžke 1 cm, s dobou liečenia a dĺžkou práceneschopnosti 39 dní, počas ktorej bol poškodený obmedzený v obvyklom spôsobe života, najmä bolestivosťou zasiahnutej oblasti hlavy,

t e d a

inému úmyselne ublížil na zdraví,

č í m s p á c h a l

prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom od 06.08.2024 (ďalej len „Tr. zák.“).

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., § 39 ods. 5 Tr. zák. a § 43 Tr. zák. na ďalší trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Martin podal na Okresný súd Martin dňa 11.04.2022 obžalobu na obvineného A. B. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Súd vo veci nariadil hlavné pojednávanie, na ktorom umožnil obžalovanému urobiť niektoré z vyhlásení uvedených v § 257 ods. 1 písm. a), b), c) Tr. por., prípadne ods. 4 Tr. por. a poučil ho o význame a následkoch vyhlásení podľa § 257 ods. 1 písm. b) a c) Tr. por. v rozsahu podľa § 257 ods. 5 a ods. 8 Tr. por. Obžalovaný po poučení urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania žalovaného skutku. Následne súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. a formou otázok zistil, či obžalovaný rozumie tomu, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, či bol poučený o svojich právach, najmä práve na obhajobu, na slobodnú voľbu obhajcu a možnosť radiť sa s obhajcom o spôsobe obhajoby, či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestnému činu, či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu a či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý bol v obžalobe kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. Obžalovaný na všetky položené otázky odpovedal áno. Pretože súd nemal pochybnosti o vážnosti a určitosti prejavu obžalovaného pri odpovedaní na jednotlivé položené otázky, s doporučujúcim stanoviskom prokurátora (obžalovaný konanie priznával už v prípravnom konaní), prijal vyhlásenie obžalovaného o vine zo žalovaného skutku a v tejto časti nevykonával kontradiktórne hlavné pojednávanie.

Súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, ho uznal vinným zo spáchania žalovaného skutku v zmysle podanej obžaloby. Súd nezistil malú závažnosť konania obžalovaného na použitie špecifického materiálneho korektívu podľa § 10 ods. 2 Tr. zák. Podľa citovaného ustanovenia Trestného zákona nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná. Závažnosť činu tak predstavuje materiálny korektív týkajúci sa výlučne protiprávných činov, ktoré vykazujú znaky prečinov, ktorý má napomôcť odlíšiť priestupky od prečinov. Hranicou medzi priestupkom a prečinom je tzv. materiálny korektív. Materiálny korektív je špecifikom trestného práva, ktoré má zabezpečiť dodržiavanie zásady „ultima ratio“ (trestné právo a jeho sankcie majú byť až posledným možným prostriedkom dosiahnutia práva). Aby skutok bol trestným činom, v danom prípade prečinom, je potrebné, aby boli naplnené tak formálne ako i materiálne podmienky trestného činu. O prečine možno hovoriť iba ak sú konaním páchatel'a naplnené tak formálne podmienky prečinu, ako aj materiálna podmienka prečinu, t.j. jeho závažnosť, pričom musí byť v prípade páchatel'a vyššia ako nepatrná. Závažnosť je zafinovaná ako taxatívny výpočet okolností potrebných na posúdenie vymedzenia prečinu podľa § 10 ods. 2 Tr. zák. Týmito okolnosťami sú spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol spáchaný, miera zavinenia a pohnútky páchatel'a. V danom prípade súd poukazuje na skutočnosť, že násilného konania sa obžalovaný dopustil v prostredí výkonu trestu odňatia slobody, pričom poškodenému spôsobil zranenia nie nezávažného charakteru, ktoré si vyžiadali liečenie s dĺžkou práceneschopnosti 39 dní. Spôsob konania obžalovaného v chránenom prostredí výkonu trestu a jeho konaním spôsobený následok spoločne zvyšujú stupeň závažnosti činu obžalovaného a závažnosť súdeného skutku je tak vyššia ako nepatrná.

Pokiaľ ide o uložený trest, súd konštatuje, že obžalovaný má 4 záznamy v registri trestov. Prvýkrát bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 4T/48/2020 zo dňa 04.08.2020, právoplatným 10.08.2020, ešte ako mladistvý pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. d), písm. f) Tr. zák. a zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 9 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom na 2 roky a 9 mesiacov. Výrok o treste tohto rozsudku bol zrušený rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 4T/10/2020 zo dňa 01.12.2020, právoplatným dňa 17.12.2020.

Rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 4T/10/2020 zo dňa 01.12.2020, právoplatným dňa 17.12.2020 bol A. B. uznaný vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c), písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák., § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák., spáchaný formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Tr. zák., za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých. Trest vykonal dňa 03.04.2022.

Následne bol obžalovaný odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 35T/49/2023 zo dňa 19.09.2023, právoplatným dňa 19.09.2023, pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. spáchaný v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., na trest odňatia slobody vo výmere 44 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Naposledy bol obžalovaný odsúdený rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 7T/29/2021 zo dňa 14.05.2024 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3To/191/2024 zo dňa 29.04.2025 pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., pričom súd upustil od uloženia ďalšieho trestu vzhľadom na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 35T/49/2023 zo dňa 19.09.2023.

Z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že obžalovaný má 6 záznamov v tomto registri. Štyrikrát bol postihnutý za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, raz za priestupok proti majetku a raz za priestupok na úseku dopravy.

Z hodnotenia obžalovaného A. B. z výkonu trestu odňatia slobody zo dňa 02.12.2025 vyplýva, že do ústavu na výkon väzby a výkon trestu odňatia slobody bol predvedený dňa 08.03.2023. Jeho správanie a vystupovanie počas výkonu väzby nebolo na požadovanej úrovni, vyskytli sa nedostatky v dodržiavaní ústavného poriadku, keď opakovane nadväzoval nepovolené kontakty. Správanie a vystupovanie počas výkonu trestu tiež nebolo na požadovanej úrovni, vyskytli sa nedostatky v dodržiavaní ústavného poriadku, keď nedodržiaval predpísanú ústrojenosť, nadväzoval nepovolené kontakty a držal nepovolené veci. Vhodnou intervenciou pedagogického personálu sa jeho správanie stabilizovalo a aktuálne je na požadovanej úrovni. V kolektíve odsúdených neboli zaznamenané konfliktné situácie. Počas výkonu trestu obžalovaný nebol disciplinárne odmenený, disciplinárne potrestaný bol trikrát, naposledy 17.09.2025 umiestnením do uzavretého oddielu v mimopracovnom čase na dobu 3 dní za držanie nepovolených vecí. Postoj k trestnej činnosti má čiastočne kritický. Nie je pracovne zaradený z dôvodu nedostatku vhodných pracovných príležitostí. Do činností na zlepšenie prostredia ústavu sa zapája sporadicky formou čistiacich prác na ubytovaní. Voľný čas trávi najmä počúvaním ústavného rozhlasu a sledovaním televízneho vysielania. Zo športových aktivít preferuje cvičenie a futbal. V rámci kultúrno-osvetových aktivít sa zapája do prednášok a besied zameraných na prevenciu v oblasti závislostí. Cieľene je vedený k zmysluplnejšiemu tráveniu voľného času. Sociálny kontakt udržiava s matkou a súrodencami formou korešpondencie a telefonovania. Formou návštev udržiava kontakt s priateľkou, písomný kontakt udržiava aj s ďalšími známymi.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd, zohľadniac aj všeobecné zásady ukladania sankcií podľa § 33a Tr. zák., vychádzal najmä zo zásad ukladania trestov upravených v § 34 ods. 1, 4 Tr. zák. podľa ktorých má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatel'a o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel' trestného činu získal alebo sa snažil získať trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatel'a alebo to nebude na ujmu náhrady škody alebo odstránenia škodlivého následku trestného činu, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, a to buď ako samostatný trest alebo popri inom treste, pričom zväží najmä uloženie peňažného trestu. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne aj na práva a právom chránené záujmy osôb poškodených trestným činom, ako aj osôb, ktoré boli dotknuté škodlivým následkom trestného činu.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a príťažujúce okolnosti, súd vychádzal zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný spáchaniu trestného činu (zásada proporcionality trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v

ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom, potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest zároveň musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela (retribúcia).

Súd konštatuje, že obžalovaný sa skutku, ktorý sa mu kladie za vinu v posudzovanej veci dopustil dňa 31.01.2022. Vo veci vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 4T/48/2020 bol za skutok spáchaný dňa 21.02.2020 rozsudok vyhlásený dňa 04.08.2020 a vo veci vedenej rovnako na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 4T/10/2020 za skutok spáchaný 11.07.2019 bol rozsudok vyhlásený dňa 01.12.2020. Skutki, ktoré obžalovaný spáchal v týchto trestných veciach dňa 11.07.2019 a dňa 21.02.2020 spáchal v súbehu, z ktorých dôvodov mu bol vo veci Okresného súdu Trnava vedenej pod sp. zn. 4T/10/2020 ukladaný súhrnný trest za zrušenia výroku o treste v rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 4T/48/2020. Obžalovaný sa skutku vo veci Okresného súdu Malacky vedenej pod sp. zn. 7T/29/2021 dopustil dňa 04.10.2020, teda po vyhlásení rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 4T/48/2020 zo dňa 04.08.2020 a pred vyhlásením rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 4T/10/2020 zo dňa 01.12.2020. Z uvedeného dôvodu potom v predmetnej (aktuálne súdnej) veci nemohol byť ukladaný súhrnný trest vo vzťahu k odsúdeniu Okresným súdom Malacky rozsudkom sp. zn. 7T/29/2021 zo dňa 14.05.2024, právoplatným dňa 29.04.2025, nakoľko súbeh trestných činov v tejto (aktuálne súdnej) veci a veci Okresného súdu Malacky vedenej pod sp. zn. 7T/29/2021 bol prerušený vyhlásením rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 4T/10/2020 dňa 04.10.2020, právoplatným dňa 17.12.2020. Vo vzťahu k odsúdeniu rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 35T/49/2023 zo dňa 19.09.2023, právoplatným dňa 9.09.2023 (skutok zo dňa 07.12.2022) rovnako neprichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu, nakoľko v tomto prípade, keď skutok vo veci Okresného súdu Trnava vedenej pod sp. zn. 35T/49/2023 bol spáchaný dňa 07.12.2022, bol súbeh trestných činov prerušený vyhlásením rozsudku vo veci Okresného súdu Malacky vedenej pod sp. zn. 7T/29/2021 dňa 29.09.2022 (vo veci Okresného súdu Malacky vedenej pod sp. zn. 7T/29/2021 v poradí prvý rozsudok, ktorý bol zrušený krajským súdom, ktorá skutočnosť však nemá vplyv na prerušenie súbehu, nakoľko predmetná vec vedená na Okresnom súde Malacky bola právoplatne skončená vyhlásením rozsudku Krajského súdu v Bratislave dňa 29.04.2025). Vzhľadom na uvedené sa tak obžalovaný spáchaním skutku v aktuálne súdnej veci dňa 31.01.2022 dopustil recidívy, za ktoré konanie mu bolo možné uložiť samostatný trest. Vzhľadom na skutočnosť, že trest odňatia slobody uložený obžalovanému vo výmere 44 mesiacov vo veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 35T/49/2023 v čase vyhlásenia rozsudku v tejto posudzovanej veci ešte obžalovaný nevykonal (predpokladaný koniec trestu dňa 24.05.2026), súd v zmysle § 43 Tr. zák. obžalovanému ukladal ďalší trest.

Súd konštatuje, že trestná sadzba pri prečine ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. je 6 mesiacov až 2 roky. Súd tiež obligatórne v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadal na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. U obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. nakoľko obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a jeho spáchanie oľutoval, a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. a to, že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený (po novele Trestného zákona však pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností už nemá vplyv na obligatórne zvyšovanie dolnej hranice, či znižovanie hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby).

V posudzovanej veci vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Trnava vo veci vedenej pod sp. zn. 35T/49/2023 na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 44 mesiacov (ktorý obžalovaný ešte nevykonal) prichádzalo do úvahy aj upustenie od uloženia ďalšieho trestu. Súd však pri určení druhu trestu prihliadal na skutočnosť, že obžalovaný sa konania kladúceho sa mu za vinu dopustil vo výkone trestu odňatia slobody, teda ani chránené prostredie ústavu na výkon trestu nebolo prostredím, kde by obžalovaný svoje správanie korigoval na požadovanú úroveň. O zjavnej neprispôbilosti obžalovaného, jeho postoji k dodržiavaniu právnych predpisov svedčí aj aktuálne hodnotenie obžalovaného z výkonu trestu odňatia slobody. Súd tak vzhľadom na osobu obžalovaného nepovažoval postup podľa § 44 Tr. zák., teda upustenie od uloženia ďalšieho trestu za dostatočný na nápravu obžalovaného. Rovnako u obžalovaného podľa súdu neprichádzalo do úvahy ani ukládanie podmienečného trestu odňatia slobody, či alternatívneho trestu, a to opakovane vzhľadom na to, že sa konania násilného charakteru dopustil v chránenom prostredí výkonu trestu odňatia slobody. Preto súd obžalovanému ukladal nepodmienečný trest odňatia slobody. Pri určení výmery trestu odňatia slobody súd prihliadal

na postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti, ku ktorej sa priznával už v prípravnom konaní, rovnako sa priznal a konanie oľutoval aj na hlavnom pojednávaní využívajúc inštitút vyhlásenia viny. Súd s prihliadnutím aj na odstup času od spáchania predmetného skutku postupom podľa § 39 ods. 5 Tr. zák. obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, t.j. znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Takto uložený trest odňatia slobody spolu s doteraz nevykonanou časťou trestu odňatia slobody vo veci Okresného súdu Trnava vedenej pod sp. zn. 35T/49/2023 považoval na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za postačujúci.

Na výkon uloženého trestu súd obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože tento v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin (skutku sa v posudzovanej veci dopustil vo výkone trestu odňatia slobody).

O nároku na náhradu škody súd nerozhodoval, nakoľko si poškodený v prípravnom konaní nárok na náhradu škody neuplatnil riadne a včas.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Martin do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. O prípadnom odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2).
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2).
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2).
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2).
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.